

Súd: Okresný súd Malacký
Spisová značka: 1T/113/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1615010316
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Tomus
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2017:1615010316.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacký, samosudcom JUDr. Erikom Tomusom, v trestnej veci obžalovaného N. S., pre prečin krádeže podľa 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16. augusta 2017, takto

r o z h o d o l :

obžalovaný:

N. S. narodený XX. H. XXXX v D. Y., trvale bydliskom X. XXXX/X, XXX XX D. Y., adresa na doručovanie Q. T. XXXX/X, XXX XX D. Y.,

sa uznáva vinným, že

dňa 07.05.2015 v čase okolo 10.05 hod. na Kláštornom námestí 64 v Malackách, v predajni drogerie odcudzil 1 ks riasenku značky L'oreal v hodnote 7,99 €, 1 balenie náhradných hlavíc zn. Gillette Mach 3 v hodnote 27,99 €, 2 balenia náhradných hlavíc zn. Gillette Fusion v hodnote 85,98 €, 2 balenia náhradných hlavíc zn. Gillette Fusion Power v hodnote 71,98 €, 1 ks parfum zn. David Beckham Instinct 50 ml v hodnote 21,99 €, 1 ks parfum zn. Beyonce Rise Sheer v hodnote 21,99 €, tak, že tovar zobral z predajnej plochy, zubami odstránil bezpečnostné kódy, a vložil si ho za tričko a do nohavíc, a bez zaplattenia prešiel pokladničnou zónou, čím poškodenej spoločnosti dm drogerie markt, s.r.o., spôsobil škodu vo výške 237,92 €, a tohto konania sa dopustil napriek tomu, že blokom na pokutu nezaplattenú na mieste č. 11045259 vydaným Obvodným oddelením Policajného zboru Dúbravka mu bola dňa 04.02.2015 uložená pokuta vo výške 30 € za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Z. z. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, spočívajúci v krádeži, a tiež napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 3T/149/2013 zo dňa 14.11.2013, právoplatným toho istého dňa bol uznaný za vinného zo spáchania pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona,

teda

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, za obdobný čin bol v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý, a za taký čin bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

čím spáchal

prečin krádeže podľa 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona.

Za to sa
odsudzuje

Podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona poukazom na § 37 písm. h), písm. m) a § 38 ods. 4 Trestného zákona, s použitím § 42 ods. 1 Trestného k súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 2 (dva) mesiace.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a zároveň sa mu ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona sa obžalovanému určuje skúšobná doba 3 (tri) roky a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. g) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá povinnosť spočívajúca v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 51 ods. 4 písm. j) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá povinnosť spočívajúca v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Podľa § 42 ods. 2 prvá veta Trestného zákona súd zrušuje výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený v:

- rozsudku Okresného súdu Galanta z 28. júna 2017, sp. zn. 1T/30/2017, právoplatnom dňa 28. júna 2017,

- trestnom rozkaze Okresného súdu Bratislava II z 18. novembra 2016, sp. z. 1T/199/2016, právoplatnom dňa 08. decembra 2016,

ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obvinenému ukladá povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti: dm drogerie markt, s.r.o., so sídlom Na pántoch 18, 831 06 Bratislava, IČO: 31 393 781, škodu vo výške 237,92 eur.

o d ť o v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Malacky podal dňa 14. októbra 2015 Okresnému súdu Malacky obžalobu zo 14. októbra 2016, č. 1Pv/194/15/1106-16, na N. S. pre prečin krádeže podľa 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16. augusta 2017 obžalovaný N. S. po poučení o svojich právach a povinnostiach urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) zákona č. 301/2005 Z. z. Trestného poriadku, v znení neskorších predpisov (ďalej len Trestný poriadok), že je vinný zo spáchania skutku uvedeného vo výroku tohto rozsudku. Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3, písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku a vo vzťahu k tomuto skutku zisťoval, či obžalovaný:

c) rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.

d) bol ako obžalovaný poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.

f) rozumie právnej kvalifikácii skutku, ako trestného činu, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.

g) bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin mu kladený za vinu, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.

h) sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikujú ako určitý trestný čin, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.

Súd na základe vyhlásenia obžalovaného o uznaní viny a jeho kladných odpovedí na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku, prijal toto vyhlásenie obžalovaného o uznaní

viny zo skutku uvedeného vo výroku tohto rozsudku a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná. Súd preto uznal obžalovaného za vinného z prečinu krádeže podľa 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, na skutkovom základe uvedenom vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Súd vzhľadom na prijatie vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vykonal dokazovanie len ohľadne trestu a náhrady škody, a to výsluchom obžalovaného, odpisom z registra trestov, spisovým materiál Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 1T/199/2016 a Okresného súdu Galanta, sp. zn. 1T/30/2017, lustráciou v registri priestupkov, uplatnením nároku na náhradu škody a vyčíslením škody.

Súd pri ukladaní trestu obžalovanému vychádzal primárne z ustanovenia § 42 ods. 1 Trestného zákona, ktoré stanovuje súdu povinnosť ukladať súhrnný trest, pri zbíhajúcich sa trestných činoch, podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný (teda podľa zásad pre ukládanie úhrnného trestu).

K povinnosti ukladať v danej veci súhrnný trest súd pripomína, že trestné činy sú spáchané v súbehu (tzv. konkurencia trestných činov) vtedy, ak páchatel spáchal dva alebo viacero trestných činov skôr, ako bol pre niektorý z nich odsúdený, t. j. skôr ako bol za taký trestný čin vyhlásený odsudzujúci rozsudok súdom prvého stupňa alebo skôr ako bol obvinenému doručený trestný rozkaz. Práve časový moment spáchania trestného činu pred alebo po vyhlásení rozsudku súdu prvého stupňa pre iný páchatelov trestný čin odlišuje súbeh od recidívy a má aj výrazne odlišné účinky pri ukladaní trestu pri tzv. mnohosti trestnej činnosti toho istého páchatela.

Zo spisového materiálu Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 1T/199/2016 súd zistil, že obžalovaný bol trestným rozkazom z 18. novembra 2016 uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, pričom trestný rozkaz bol obžalovanému, resp. obhajcovi doručený dňa 29. novembra 2016, a právoplatnosť nadobudol dňa 08. decembra 2016; skutok v tejto veci bol spáchaný dňa 21. septembra 2015. Zo spisového materiálu Okresného súdu Galanta, sp. zn. 1T/30/2017 súd zistil, že obžalovaný bol rozsudkom z 28. júna 2017 uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, pričom právoplatnosť nadobudol rovnako dňa 28. júna 2016; skutok v tejto veci bol spáchaný dňa 09. augusta 2016. Z uvedeného je zrejmé, že v súbehu sú tie trestné činy spáchané obžalovaným, ktorých sa dopustil pred dňom 29. novembra 2016, teda pred dňom, kedy mu bol doručený trestný rozkaz z 18. novembra 2016, sp. zn. 1T/199/2016. Len na okraj súd zdôrazňuje, že obžalovaný bol síce odsúdený aj rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda z 28. októbra 2015, sp. zn. 4T/246/2013, právoplatným dňa 20. júna 2016, avšak skutkov v uvedenej veci sa obžalovaný dopustil dňa 11. marca 2006 a 23. apríla 2012; v týchto prípadoch teda nešlo o súbeh s aktuálne prejednávanou trestnou činnosťou. Vzhľadom na uvedené súd postupoval v zmysle § 42 ods. 1 Trestného zákona a ukladal vo veci súhrnný trest.

Prísnejším so zbíhajúcich sa prečinov je prečin krádeže podľa 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona s tým, že výška trestnej sadzby stanovená zákonom pri tomto prečine je v rozpätí 6 mesiacov až 3 roky.

Súd u obžalovaného nezistil žiadne poľahčujúce okolnosti [ani v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona, pretože táto poľahčujúca okolnosť nebola priznaná v trestnej veci Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 1T/199/2016]. Pokiaľ ide o priťažujúce okolnosti, tie súd zistil dve, jednak, že obžalovaný už bol v minulosti súdne trestaný, teda súd ustálil priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Trestného zákona, a jednak aj priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, nakoľko spáchal viac trestných činov.

Pri určovaní výmery trestu súd následne povinne (§ 38 ods. 2 Trestného zákona) prihliadol na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností s tým, že prevažuje pomer priťažujúcich okolností, preto došlo k úprave trestnej sadzby tým spôsobom, že sa zvýšila dolná hranica trestnej sadzby o 1/3, čo v konečnom dôsledku znamená výslednú trestnú sadzbu 16 mesiacov až 36 mesiacov.

Pokiaľ ide o určenie druhu trestu, tak súd vychádzal z ustanovenia § 42 ods. 2 druhá veta Trestného zákona, podľa ktorého ukladaný súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený

skorším rozsudkom. Z uvedeného ustanovenia teda vyplýva, že v predmetnej trestnej veci je možné obžalovanému uložiť len trest odňatia slobody minimálne v jeho podmiennej forme, nakoľko trest uložený skorším rozhodnutím - rozsudkom Okresného súdu Galanta z 28. júna 2017, sp. zn. 1T/30/2017 - bol vo výmere 18 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 24 mesiacov.

Pri určovaní výšky trestu súd dospel k názoru, že na ochranu spoločnosti a pre nápravu obžalovaného postačí uloženie trestu odňatia slobody v strede upravenej trestnej sadzby, čo súd vyjadril tým, že obžalovanému uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 26 mesiacov (2 roky a 2 mesiace), s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu s probačným dohľadom vo výmere 3 roky a 6 mesiacov, ktorý bude trestom dostatočným nielen na potrestanie obžalovaného, ale bude aj trestom primeraným o spravodlivým z pohľadu stíhanej trestnej činnosti o aj z pohľadu proporcionality. Nebola zistená žiadna taká výrazná okolnosť, ktorá by odôvodňovala uloženie trestu odňatia slobody v nepodmiennej forme. Spáchané trestné činy sú všetky prečinmi, teda nejde až o tak závažné trestné činy. Súd vzal do úvahy aj osobu obžalovaného a okolnosti spáchania trestného činu, keď obžalovaný dospel k čiastočnej sebareflexii v tom zmysle, že sa už nechce dopúšťať ničoho zlého, všetko ľutuje, chcel by dostať ešte jednu šancu, našiel si prácu, žije riadny život, narodila sa mu malá dcéra, teraz 1 a 1 ročná, aj z tohto dôvodu nechce ísť do väzenia; prihladené bolo aj na následok činov, kedy spôsobil škodu vo výške len cca 239,- eur. Určitej náprave obžalovaného nasvedčuje aj skutočnosť, že od doby spáchaných činov nebol riešený ani v priestupkovom konaní ani nebol súdne trestaný za skutok spáchaný po septembri 2015. Na druhej strane súd mal na zreteli aj to, že obžalovaného od páchania trestnej činnosti neodradili ani predchádzajúce odsúdenia, spojené aj s nepodmieneným trestom odňatia slobody. V súhrne súd nezistil prevahu takých okolností, ktoré by boli dôvodom na uloženie trestu tak pri dolnej ako ani pri hornej hranici upravenej trestnej sadzby.

Súd dodáva, že takto uložený trest je aj v súlade so zásadou, že trest je právnym následkom trestného činu o teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionality trestu), že je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona a tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Takto uložený trest súčasne vyjadruje aj morálne odsúdenie obžalovaného (retribúcia) a zahŕňa tak individuálnu ako aj generálnu prevenciu a zároveň vyjadruje jeho morálne odsúdenie spoločnosťou.

V rámci probačného dohľadu uloženého obžalovanému podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona mu súd uložil 2 povinnosti - príkaz podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu a súčasne príkaz zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie, nakoľko pri výsluchu v prípravnom konaní obžalovaný uviedol, že je nezamestnaný, pričom aj táto okolnosť zrejme viedla obžalovaného k páchaniu predmetnej majetkovej trestnej činnosti; zamestnanie sa obžalovaného tvrdené v rámci záverečnej reči súd nemá za preukázané.

Pokiaľ ide o výrok o náhrade škody, tak súd zaviazal obžalovaného uhradiť poškodenej spoločnosti sumu 237,92 eur, ktorá vyplýva zo skutkovej vety a ku ktorému skutku sa obžalovaný priznal, pričom poškodená spoločnosť si škodu riadne a včas uplatnila.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku). Odvolanie má odkladný účinok. V písomne podanom odvolaní je potrebné

uviesť voči ktorým výrokom rozsudku odvolanie smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.